

Sygn. akt IV U 80/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Barbara Kokoryn
Protokolant:	Stażysta Maciej Stobiecki

po rozpoznaniu w dniu 09 marca 2018r., w O.

sprawy R. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O.

o świadczenie rehabilitacyjne

na skutek odwołania R. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O.

z dnia 18 listopada 2016r., nr (...);

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje odwołującemu prawo do świadczenia rehabilitacyjnego z ubezpieczenia wypadkowego.

Sygn. akt IV U 80/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O. decyzją z dnia 18 listopada 2016 roku znak: nr (...), która odwołujący otrzymał w dniu 16.12.2016r., na podstawie art. 3 ust. 3 i art. 6 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U z 2015, poz. 1242, zwanej dalej także ustawą wypadkową) odmówił R. Z. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego związanego z wypadkiem przy pracy z dnia 18.03.2016r., wobec ustalenia przez komisję lekarską ZUS, iż stan zdrowia ubezpieczonego nie uzasadnia prawa do tego świadczenia z ubezpieczenia z tytułu wypadków przy pracy, gdyż nie zaistniała przyczyna zewnętrzna, aby uznać zdarzenie za wypadek przy pracy.

Od powyższej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., R. Z. wniósł odwołanie do Sądu Rejonowego w Olsztynie, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wskazując, że był niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

W odpowiedzi na odwołanie - Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O. wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu podtrzymał argumenty, zaprezentowane w wydanej decyzji z dnia 18.11.2016r. Organ rentowy powołał się na m.in. na definicję świadczenia rehabilitacyjnego z wypadku przy pracy kwestionując związek niezdolności do pracy z wypadkiem przy pracy i zaistnienie przyczyny zewnętrznej.

Sąd ustalił, co następuje:

R. Z. (miał 52 lata) pracował jako magazynier-pracownik przy produkcji kulek z włókien poliestrowych w Zakładzie Produkcyjnym (...) w N..

Do normalnych obowiązków odwołującego jako należało wprowadzanie włókna do komory maszyny, sprawdzanie jej stanu technicznego, wrzucanie towaru, który wysypywał się z bębna do odciągu wentylatora, przedmuchiwanie za pomocą pistoletu ze sprężonym powietrzem nadmiaru kulek z powierzchni maszyny. Kulki często zbierały się nad bębniem, co mogło spowodować, zmniejszenie efektywności wytwarzanych kulek, ich gorszą jakość, spowolnienie maszyny, zapchanie się maszyny i jej awarię. Praca wymagała uważnego wydmuchiwania kulek zalegających wokół bębna. Konieczna była zatem szybkość i uwaga oraz ciągle poruszanie się wokół maszyny, pochylanie się z pozycji stojącej w kierunku bębna. Z pracą tą był związany znaczny wysiłek fizyczny.

Pomieszczenie, w którym pracował odwołujący miało wysoko usytuowane okna, które nie były otwierane. Pomieszczenie to nie było zbyt wielkie. Zwykle była w nim wysoka temperatura, z uwagi na to, że maszyny w nim zainstalowane, których silniki wydzielają ciepło.

Zwykle pracownicy Zakładzie Produkcyjnym (...) w N. otrzymywali wodę do picia, pracodawca wydawał ją, gdy temperatura znacznie skoczyła.

W dniu 18.11.2016r. temperatura w pomieszczeniu była znacznie wyższa niż zwykle, gdyż maszyny pracowały bez przerwy przez kilkanaście godzin. Temperatura w pomieszczeniu wynosiła między 28 a 29C. W dniu 18.11.2016r. nie wyprodukowano wcześniej wystarczającej ilości kulek. Do 14.00 nie było kulek w komorach i inne działy czekały na wyprodukowanie kulek.

R. Z. przybył do pracy na godzinę 14.00 wypoczęty, trzeźwy i wyspany. Początkowo czuł się dobrze. Odczuwał presję i starał się jak najszybciej wyprodukować odpowiednią ilość kulek dla innych działów. Wykonywał swoje obowiązki służbowe nie na jednej, ale na dwóch maszynach.

Odwołujący odczuwał , że jest mu bardzo gorąco, choć ubrany był w koszulkę z krótkim rękawem. Pracowały maszyny, które nadmuchiwały gorące powietrze, które było nieco zapyłone. R. Z. nie otrzymał w tym dniu wody. Odwołujący nie posiadał przy sobie żadnego napoju, choć zwykle go ze sobą miał.

Około godz.16.00 w trakcie przedmuchiwania nadmiaru kulek, które zabrała się wokół bębna, otworzył klapę górną maszyny i starał się nadmiar kulki przedmuchać w tym momencie zrobiło mu się gorąco i słabo. Zakreśliło mu się w głowie, zatoczył się na maszynę, ręka utknęła w maszynie, a odwołujący osunął się na posadzkę. Poczł ból i wstał. Zauważył , że ręka jest uszkodzona. Poszedł do kolegi, który pracował w pobliżu.

R. Z. został przewieziony do szpitala, gdzie został opatrzony i okazało się, że pracujący bęben maszyny do produkcji kulek, po pochwyceniu, rozszarpał palec wskazujący, środkowy, serdeczny i kciuk.

Został sporządzony protokół nr (...)r. ustalenia przyczyn wypadku przy pracy, w którym ustalono, że doszło do wypadku przy pracy.

W okresie od dnia 18 marca 2016r. R. Z. był niezdolny do pracy z powodu powstałego urazu ręki.

W okresie od dnia 18 marca 2016r. do dnia 15 września 2016r. R. Z. wykorzystał zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego w wymiarze 182 dni jako niezdolny do pracy magazynier-pracownik produkcji.

Gdy z dniem 15 września 2016r. zakończył się okres zasiłkowy, po otrzymaniu w dniu 16.12.2016r., zaskarżonej decyzji, wystąpił do organu o przyznanie mu świadczenia rehabilitacyjnego z ubezpieczenia wypadkowego. doręczona dopiero w dniu 16.12.2016r. Po złożeniu wniosku, została wydana decyzja z dnia 02.02.2017r. znak (...) o przyznaniu świadczenia rehabilitacyjnego z ogólnego stanu zdrowia otrzymał świadczenie rehabilitacyjne za okres od dnia 16.09.2016r. do 14.12.2016r. w wysokości 90% podstawy wymiaru i od dnia 15.12.2016r. 10.09.2017r. do w wysokości 75% podstawy wymiaru. (dowód: przesłuchanie na rozprawie w dniu 09.03.2018r. od 00:00:00 –k.118v-119, dokumenty w aktach rentowych -k. 2-5, 6, dokumentacja medyczna –k. 9-24, 29-48, 66-68, 77-79, opinia lekarska –k. 81-82, 98, 107-108)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Sąd dał w pełni wiarę odwołującemu, gdyż jego wypowiedzi są logiczne i szczerze. Co prawda odwołujący podał, że nie pamięta samego momentu zaśląbnienia, ale pozostałe okoliczności zdarzenia opisał bardzo dokładnie. Czuł, że zrobiło mu się bardzo gorąco.

Sąd dał wiarę przedłożonym dokumentom, gdyż żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości.

Sąd dał wiarę przedłożonym dokumentom, gdyż żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości. Sąd dał wiarę okolicznościom objętym protokołem wyjaśnień poszkodowanego (k. 2-3 znak (...))

Okoliczności zdarzenia nie były sporne przez cały okres korzystania przez odwołującego z zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego aż do dnia 15.09.2016r.

Zgodnie z zaświadczeniem o czasowej niezdolności do pracy wynika, że odwołujący przebywał na zwolnieniu lekarskim w związku ze zdarzeniem z dnia 18 marca 2016r., a następnie z tego samego symbolu na świadczeniu rehabilitacyjnym od dnia 16 września 2016r. Dopiero w tym momencie ZUS zaczął kwestionować wystąpienie przyczyny zewnętrznej zdarzenia.

Zgodnie z powołanym przez organ rentowy w decyzji cyt. art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity; Dz. U z 2015 r. poz. 1242 ze zm.) za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, powodujące uraz, które nastąpiło w związku z pracą. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego odwołujący w podawanych w postępowaniu powypadkowym okolicznościach podczas pracy doznał urazu ręki, które były leczone przez (...) Szpital (...) z Przychodnią w E..

Zakres sporu pomiędzy stronami sprowadzał się do ustalenia - dlaczego ubezpieczony był nie zdolny do pracy po dniu 15.09.2016r. i czy rokował odzyskanie zdolności do pracy.

Odwołujący na skutek bardzo wysokiej temperatury, braku napoju, który zwykle był wydawany przez pracodawcę i znacznego wysiłku fizycznego związanego z wykonywaniem obowiązków pracowniczych na dwóch maszynach, zasłabł, ale oczywistym jest, że przyczyną powstania urazu rozszarpanych palca wskazującego, środkowego i kciuka, był kontakt dłoni odwołującego z bębniem obsługiwanej. Zaistniała przyczyna zewnętrzna w postaci kontaktu i zakleszczenia się dłoni odwołującego w bębnie pracującej maszyny.

W takiej sytuacji zastosowanie mają nie tylko art.4 , 6 i art.11 ust.1 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, (tj. Dz.U. z 2016r., poz. 372, zwanej dalej także ustawą zasiłkową). Wbrew stanowisku organu rentowego, na skutek przyczyny zewnętrznej – kontaktu i zakleszczenia się dłoni odwołującego w bębnie pracującej maszyny zaistniał uraz wywołany właśnie tą przyczyną zewnętrzną. Uraz został opisany symbolem, który wynika ze zwolnienia lekarskiego to uraz ręki, a nie zawał serca czy

udar. Łatwo wyobrazić sobie sytuację, w której odwołujący po odczuciu gorąca i zasłabnięciu osunąłby się na podłogę, bez kontaktu jego dłoni z bębniem maszyny. Do powstania urazu opisanego w niniejszej sprawie by nie doszło.

Skoro jednak podczas sytuacji nie do końca kontrolowanej przez odwołującego, doszło do urazu na skutek kontaktu dłoni z bębniem pracującej maszyny, to trudno uznać, że po otrzymaniu już zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego, miałby on być pozbawiony świadczenia rehabilitacyjnego z ubezpieczenia wypadkowego. Brak jest możliwości uznania, że uraz u odwołującego powstał jedynie na skutek przyczyny wewnętrznej, gdyż jak wspomniano wyżej stan chorobowy odwołującego, niezdolnego do pracy po dniu 15.09.2016r. nie obejmuje takich zdarzeń jak zawał serca, pęknięcie tętniaka czy udar mózgu itp. Żadne dokumenty nie potwierdzają, aby u odwołującego zaistniały nagle spadki ciśnienia krwi ani przed ani po zdarzeniu z dnia 18.11.2016r., aby nadużywał leków hipotensyjnych itp.,

W uzasadnieniu opinii biegli stwierdzili, że odwołujący był niezdolny do pracy i rokował w okresie 12 miesięcy odzyskanie zdolności do pracy.

Sąd uznał, że opinie są jasne i pełne. Brak jest podstaw, aby zakwestionować kwalifikacje, wiedzę i doświadczenie osób je sporządzających. Sąd w pełni poparł obie opinie. Biegli wskazali bowiem, że opinie swoją oparli na rzetelnie wykonanym badaniu lekarskim i swoim doświadczeniu jako biegłych. Biegły ortopeda podtrzymał swoją opinię w całej rozciągłości.

Organ rentowy złożył co prawda zastrzeżenia do wydanej opinii, wnosząc o powołanie nowego zespołu biegłych.

Jednak argumenty prezentowane przez niego w piśmie z dnia 26.01.2018r., stanowiły jedynie próbę podważenia wiarygodności wskazanych opinii i bezpodstawną polemikę, mającą na celu wyłącznie spowodowanie pozytywnego dla strony rozstrzygnięcia.

Sąd oddalił zatem wniosek dowodowy ZUS o powołanie dowodu z opinii nowego biegłego, jako zmierzający wyłącznie do nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu, albowiem istotne okoliczności sprawy zostały dostatecznie wyjaśnione. Potrzeba bowiem powołania innego biegłego, powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonych opinii (por. wyrok SN z dnia 04.08.1999r. I PKN 20/99, OSNP 2000, Nr 22, poz. 807). O ewentualnym zaś dopuszczeniu dowodu z opinii innego biegłego tej samej specjalności medycznej, nie może decydować wyłącznie wniosek strony, lecz zawarte w nim konkretne uwagi i argumenty, podważające miarodajność dotychczasowej opinii, których organ rentowy nie wskazał w żadnym stopniu.

Przypomnieć należy, iż odwołujący z uwagi na swój stan zdrowia wykorzystał maksymalny 182 dniowy okres zasiłkowy z ustawy wypadkowej z dniem 15.09.2016r., następnie dalej był niezdolny do pracy na skutek tej samej przyczyny.

Początkowo odwołujący nie otrzymał świadczenia rehabilitacyjnego z ubezpieczenia na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy z ogólnego stanu zdrowia. Pierwsza decyzja została mu doręczona dopiero w dniu 16.12.2016r. Dopiero po złożeniu wniosku, został wydana decyzja z dnia 02.02.2017r. znak (...), zgodnie z art. 18 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. Nr 60, poz.636 ze zm.). I odwołujący jako osoba, która po wyczerpaniu zasiłku chorobowego, nadal niezdolna do pracy, którego dalsze leczenie lub rehabilitacja rokowały odzyskanie zdolności do pracy, otrzymał świadczenie rehabilitacyjne za okres od dnia 16.09.2016r. do 14.12.2016r. w wysokości 90% podstawy wymiaru i od dnia 15.12.2016r. 10.09.2017r. do w wysokości 75% podstawy wymiaru.

W tym stanie rzeczy należało uznać, że odwołujący jest uprawniony do świadczenia rehabilitacyjnego z ubezpieczenia wypadkowego, bo był niezdolny do pracy po dniu 15.09.2016r.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego zostały spełnione powyższe przesłanki i Sąd uznał zdarzenie z dnia 18 marca 2016r. za wypadek w pracy, który powstał na skutek przyczyny zewnętrznej.

Zaistniała zatem konieczność przyznania 100% zasiłku chorobowego na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1, art. 6 ust. 1 pkt 1 art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych(Dz.U z 2015, poz. 1242). Wypłata przysługuje za okres niezdolności do pracy po dniu 15.09.2016r.

Mając na uwadze powyższe - Sąd na podstawie art. 477¹⁴ par. 2 kpc w związku z cytowanymi przepisami, uwzględnił odwołanie.

SSR Barbara Kokoryn